

Предстојећи избори на свим нивоима у Републици Србији показали су прилично агресивну предизборну пропаганду актуелне власти, којом можемо свакодневно да присуствујемо готово на свим медијима. То није ни чудо будући да је велика већина медија управо под контролом владајуће Демократске странке, тако да се круг затвара. Актуелна власт не нуди нам ништа осим Европске уније и упорно нам понавља како наш спас лежи једино у европским интеграцијама. Међутим, нико и не помиње колико ће те интеграције трајати и колико ће оне заправо коштати Србију.

Србија је добила статус кандидата, али она годинама, чак и деценијама може чекати на добијање статуса пуноправног члана ЕУ. Осим тога, уласком у Европску унију изгубићемо повластице везане за извоз наше робе на тржиште Руске Федерације. Лидер Демократске странке Србије Војислав Коштуница непрестано понавља како је једина истинска алтернатива за Србију војна неутралност под паролом „Србија је увек представљала Исток Западу, а Запад Истоку”. Војна неутралност Србије јесте нешто што је од круцијалног фактора за спољну политику земље с обзиром на то да више од 70 процената грађана не подржава чланство Србије у НАТО. Такође, ДСС стоји при ставу да Србија има алтернативу и да јој нису потребне европске интеграције.

Европска унија се и сама суочава са економским проблемима и њој Србија није потребна, а приче о томе да ће се живот наших грађана суштински побољшати евентуалним уласком у ЕУ представљају шарену лажу, којом се покушавају купити гласачи на предстојећим изборима, и то је сасвим јасно. Дакле, Европска унија има алтернативу, а та алтернатива је сарадња и са Истоком и са Западом на равноправној основи, уз поштовање реципроцитета.

Чини се да се тзв. патриотски блок у Србији слаже са свим наведеним начелима, али у чему је онда проблем? Проблем је управо у разједињености и пасивности странака које су патриотски оријентисане. Наиме, стиче се утисак да њима заправо и није стало до тога да Србија постане истински самостална, демократска и развијена држава. Лидер ДСС-а тек се повремено појављује у медијима, а и када се појави, он то учини на апатичан и истовремено патетичан начин. То исто важи и за Српску радикалну странку, која тобоже доследно заступа своје ставове и принципе. Међутим, за председничког кандидата СРС поставља Јадранку Шешељ, која не представља значајну политичку фигуру у Србији. Томислав Николић са својим напредњацима веома брзо мења мишљење, на чему се и заснива велики део пропаганде актуелне власти против СНС-а. Демократска странка са Борисом Тадићем на челу препознала је главног ривала на

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 23 април 2012 14:16

предстојећим изборима и сада спроводи антикампању против СНС-а, за коју је преблаго рећи да је без укуса.

Осим тога, видели смо докле нас је довела политика „Европска унија нема алтернативу”. Уз подршку већинског броја држава које чине Европску унију, сада на територији Србије имамо једну независну квазидржаву по имену Косово. Не будимо наивни, уђемо ли заиста у Европску унију, Србија ће морати прећутно да призна независност тзв. државе Косово, што је потпуно супротно њеним истинским интересима.

С друге стране, меланхоличност и апатичност странака у опозицији не улива много поверења. Напредњаци, са Томиславом Николићем на челу, такође говоре о томе да Србија треба да постане пуноправна чланица Европске уније, што је потпуно супротно принципима за које се Томислав Николић залагао док је био у Српској радикалној странци. Када просечан грађанин Србије, који је заиста патриотски оријентисан, а у наставку текста објаснићемо шта то заиста значи, погледа тренутни политички и предизборни миље у Србији, наићи ће једино на конфузију, велику разједињеност и поделу међу странкама које се залажу за истинске вредности, а то су побољшање животног стандарда грађана, запошљавање неколико стотина хиљада незапослених лица, решење питања беле куге, решење питања националних мањина и заустављање процеса разбијања Србије.

Економски гледано, наша држава грца у проблемима јер њена економија, једноставно, не функционише. Многе странке, па и странка Уједињених региона Србије Млађана Динкића, који је јавно признао да је лагао о државним обвезницама само да би Тадићу обезбедио победу на изборима, обећавају нека фантомска улагања у Србију и отварање нових радних места. Али од тога заправо нема никакве користи јер се, истовремено с приватизацијом, отпушта много већи број радника, тако да смо, најблаже речено, опет на нули. Спољна политика Србије такође је катастрофална. Као што смо већ рекли, ми се везујемо за ЕУ, која сама грца у дужничким проблемима. Наведимо најновији пример Шпаније, која полако следи пример Грчке. За улазак у НАТО, који нас је бомбардовао и који нам је отео део територије, не треба ни да говоримо, а то су управо циљеви за које се залеже ЛДП са Чедомиром Јовановићем на челу, који би желео да види Србију без граница, а сви врло добро знамо шта значи земља која нема сопствене границе. Таква земља, наиме, у суштинском смислу и не постоји. Истински патриота оријентисан је ка

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 23 април 2012 14:16

економском бољитку земље и побољшању животног стандарда њених грађана, а управо то нам не гарантује ниједна од странака у својим предизборним кампањама. Истински патриота је заинтересован за очување територијалног интегритета и суверенитета Србије, што нам никако не може омогућити улазак у Европску унију. Напротив, уласком у ЕУ ми губимо део своје територије, и ту је лидер ДСС-а Војислав Коштуница потпуно у праву, али је његова кампања, као и свеукупни политички ангажман, до те мере пасивна да се чини да се он радије одлучује да одступи два корака уназад него да учини један корак унапред. Истински патриота такође је везан за Руску Федерацију, али не због сентименталних и апстрактних разлога, већ због реалних и стварних чињеница. Као прво, Русија је доследна у очувању српског суверенитета и амбасадор Конузин је у многим приликама потврдио да је већи Србин и од појединих Срба. С друге стране, Србија има трговинске повластице с Русијом, које ће изгубити уколико буде постала чланица ЕУ и уколико се буде потпуно интегрисала са Западом, где јој и није место.

Србија треба да остане неутрална и да се ослања на сопствене потенцијале, али истовремено своју спољну политику мора прилагодити тако да сарађује са истинским пријатељима српског народа. Србија традиционално никада није припадала ниједном војном блоку, па то не би требало да чини ни сада. Међутим, кандидат за министра одбране ЛДП-а јесте Наташа Мићић, према којој је Драган Шутановац мало дете у погледу залагања за евроатлантске интеграције, укључујући, наравно, и улазак у НАТО! Уколико Србија приступи НАТО, заиста ће изгубити свој суверенитет и национални понос и тек ће онда признати да је агресија из 1999. године заправо била оправдана, што је нечувено. То је пут који Србију неповратно води у пропаст и чини да се она заувек удаљи од свог истинског пријатеља Руске Федерације.

Шта, дакле, остаје истински патриотски оријентисаном грађанину Србије на предстојећим изборима? Постоје алтернативе: Двери и листа НОПО, за које се може рећи да су доследни својим циљевима иако су практично маргинализовани у средствима јавног информисања, управо зато што медије чврсто држи владајућа коалиција. Ивица Дачић је у суштини пребег из редова СПС-а, који сада у својој кампањи покушава да одржи какав-такав интегритет, али му то баш и не полази за руком.

Да закључимо: стање на српском предизборном небу је очајно. На жалост патриотски

Војна неутралност Србије и пасивност патриотског блока

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 23 април 2012 14:16

оријентисаних грађана, не постоји јединствен патриотски блок који би око себе окупио све странке које имају исправну и здраву националну политику, тако да је просечном грађанину, коме је заиста стало до истинских и коренитих промена, избор веома сужен. Ја сам скептик у погледу тога да ће предстојећи избори донети бољи живот грађанима Србије. Ипак, уколико свако буде гласао онако како му то савест налаже, све је могуће. То само време може показати и то врло скоро, с тим што не смемо да испустимо из вида ни могућност стварања постизборних коалиција које би биле на штету или на добробит грађана Србије, све у зависности од тога на који се начин воља бирача буде манифестовала.